

[Socialministeren.]

imod, hvis man kan faa en Bestemmelse ind i saa Henseende, der frister Kommunerne. Derimod er jeg mere betænkelig ved, at Staten skulde tage Initiativet. Jeg tror nemlig, at i samme Øjeblik Staten tager Initiativet her, vil man fra anden Side, fra Kommunernes Side, tabe Lysten til at gøre noget. Jeg er unægtelig bange for at gøre dette til en Statsopgave, jeg synes ikke, det er helt nærliggende. Jeg er heller ikke sikker paa, at man netop fra Statens Side vil kunne finde egnede Foranstaltninger. Men det kan vi jo drøfte i Udvalget.

Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, den ærede Ordfører for de Konservative fremdrog, Refusionsordningen, vil jeg sige, at kan man finde en anden Refusionsordning for de Udgifter, her er Tale om, har jeg paa Forhaand ikke noget at indvende derimod. Den Omstændighed imidlertid, at man fra visse Sider er utilfreds med den Refusionsordning, der er gældende efter Socialreformen, uden dog — i hvert Fald foreløbig — at kunne sætte noget andet i Stedet, synes mig ikke tilstrækkelig til at ændre Reglerne. Der er jo Forhandlinger i Gang om maaske at ændre Refusionsordningen efter Socialreformen, og jeg synes i og for sig, der er noget tiltalende i, at man paa Forhaand ved, hvordan Udgifterne til de forskellige sociale Foranstaltninger skal refunderes. Hvis man kan finde en Nyordning af det almindelige Refusionssystem, hvorfor saa ikke lade den gælde her?

Det viser sig tit, det viste sig under den gamle Lovgivning, at det var ret uheldigt, naar man havde forskellige Former for Refusion af de forskellige Arter af Udgifter. Der blev spekuleret i det ud fra alt andet end saglige Hensyn, og derfor er jeg altid noget betænkelig ved for hver enkelt Lov at skabe en særlig Refusionsordning. Men det er jo muligt, at denne Betænkelighed kan overvindes, og jeg skal ikke have det fjerneste imod, at man undersøger i Udvalget — ja, jeg skal gerne bidrage dertil —, om man kan finde en Ordning, der i højere Grad kunde friste en Række af Kommuner til at sætte disse Arbejder i Gang, end muligvis den nugældende Ordning kan.

Endelig skal jeg til den ærede Ordfører for Det radikale Parti (Rager) sige, at jeg gerne skal sørge for, at ikke alene Kommunerne, men ogsaa Fagorganisationerne ad officiel Vej, som den ærede Ordfører kaldte det, faar Kendskab til alle de Arbejder, der er sat i Gang efter de gældende Love.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bomholt: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette Møde.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 15 med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 82 af 29. Marts 1893 om Pensionering af Lærere og Lærerinder ved Almueskolevæsenet paa Færøerne.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov Nr. 101 af 29. Marts 1924, jfr. Lov Nr. 78 af 2. Marts 1933 om kommunale Valg.

Mødet hævet Kl. 14⁵.

87de Møde.

Onsdag den 20. Februar Kl. 15.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 82 af 29. Marts 1893 om Pensionering af Lærere og Lærerinder ved Almueskolevæsenet paa Færøerne.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3628).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.